

СЕМЕЈСТВОТО БОГОВИ ОД КОНОМЛАТИ ОД 19 ДО 21 ВЕК

Дамјан Бужаровски

Македонско грбословно друштво
<https://orcid.org/0000-0003-3540-9888>

УДК 929.52Богови“18“
<https://doi.org/10.47763/mher21160017b>

Рецензирана статија

АПСТРАКТ

Темата на ова истражување е родословјето (генеалогичката) на семејството Богови, со потекло од селото Кономлати. Периодот којшто е опфатен е од почетокот на XIX век, односно најстарите познати предци на ова семејство, па сè до денес. Од семејството Богови потекнуваат повеќе борци во Илинденското востание, како и борци во Граѓанската војна во Грција, а во поново време од него потекнуваат значајни личности во македонската економија, како што е поранешниот гувернер на Народната банка на Република Македонија и актуелен главен економист на Европската банка за обнова и развој за Источна Европа и Кафказ, Димитар Богов.

Клучни зборови: Богов, родословие, Кономлати, семејство и македонско семејство.

THE BOGOV FAMILY OF KONOMLATI FROM THE 19TH TO THE 21ST CENTURY

Damjan Buzharovski

Macedonian Heraldic Society,
<https://orcid.org/0000-0003-3540-9888>

UDC 929.52Богови“18“
<https://doi.org/10.47763/mher21160017b>

Peer-reviewed article

ABSTRACT

The topic of this research is the genealogy of the Bogov family originating from the village of Konomlati. The period covered is from the beginning of the XIX century, that is from the oldest known ancestors of this family, until today. Many fighters in the Ilinden Uprising against Ottoman Empire in 1903 originated from the Bogov family, as well as fighters in the Greek Civil War, and more recently, important figures in the Macedonian economy such as the former Governor of the National Bank of the Republic of Macedonia, and current chief economist of the European Bank for Reconstruction and Development for Eastern Europe and the Caucasus, Dimitar Bogov.

Key words: Bogov, genealogy, Konomlati, family, Macedonian family.

Изработката на родословија е сложена и макотрпна работа. Податоците за најстарите поколенија се скудни, а бројот на извори ограничен. Најчест извор е усната традиција, којашто има свои слабости и можно е да се појават и грешки. Во Македонија, повеќето семејства познаваат до 5 – 6 поколенија наназад (Бужаровски 2020, 2). Кога треба да се презентира едно стебло, голема тешкотија е да се одреди која ќе биде почетната точка од којашто ќе се разгранува стеблото нанапред во времето, како и да се одреди семејството од коешто ќе се извлекуваат податоците во времето наназад. Во овој труд ќе го разгледаме родословјето на семејството Богови, од машка страна на мајката на авторот, Ана, односно родословјето по предокот Доне Богов.

Семејството Богови води потекло од селото Кономлати. Од 1926 година, ова село се вика Макрохори (грчки Μακροχώρι, а на катаревуса Μακροχώριον), што значи долго село. Ова име фигурира во официјалните документи, а жителите сè уште селото го викаат Кономлати (Хроника 2018, 7; Пантос 2019). Во некои книги го среќаваме и како Кономлади (Симовски 1998, 24; Хроника 2018, 7; Кочов и Масалинков 1984). Но, сите жители на селото и луѓе кои се родени таму со кои разговарав, го викаат Кономлати (Костопулос 2014; Богов 2015; Исковска 2019; Атанасова 2019; Пантос 2019),

Кономлати се наоѓа северно од градот Костур и југозападно од градот Лерин, на оддалеченост од 25 километри од двата града (Симовски 1998, 24). Тоа влегува во територијата на Корештата (Костурскиот регион бил поделен на седум потесни области – жупи), во којашто покрај Кономлати, влегувале уште 25 села (Васиљевиќ 1928, 86). Кономлати е расположено во една котлина помеѓу планината Вичо и нејзините разграноци, на надморска височина од 950 метри. Селото е од збиен тип и е поделено на три маала – *Горно*, *Средно* и *Долно маало* (Васиљевиќ 1928, 89), а низ селото течат

The process of making a family tree is a complex and laborious task. The data on the older generations is scarce and the number of sources are limited. The most common source is from the oral tradition which has its weaknesses, so mistakes can occur. In Macedonia, most families know up to 5-6 generations going back in time (Бужаровски 2020, 2). When one family tree is to be presented, it is very difficult to determine what should be the starting point for the tree from which to branch forward in time, as well as to determine the family from which the data will be extracted going back in time. In this paper we will look at the genealogy of the Bogov family from the male side of the author's mother, Ana. That is, the genealogy after the ancestor Done Bogov.

The Bogov family originates from the village of Konomlati which, from the Balkan wars in 1912 is under Greece. In 1926 the name was changed to Makrochori (greek Μακροχώρι, and catarevusa Μακροχώριον) which means "long village". This name appears in official documents, but the inhabitants still call the village Konomlati (Хроника 2018, 7; Пантос 2019). In some books we also find it as Konomladi (Симовски 1998, 24; Chronicles 2018, 7; Кочов и Масалинков 1984). Even so, all the villagers and people born there that I spoke with call it Konomlati (Костопулос 2014; Богов 2015; Исковска 2019; Атанасова 2019; Пантос 2019).

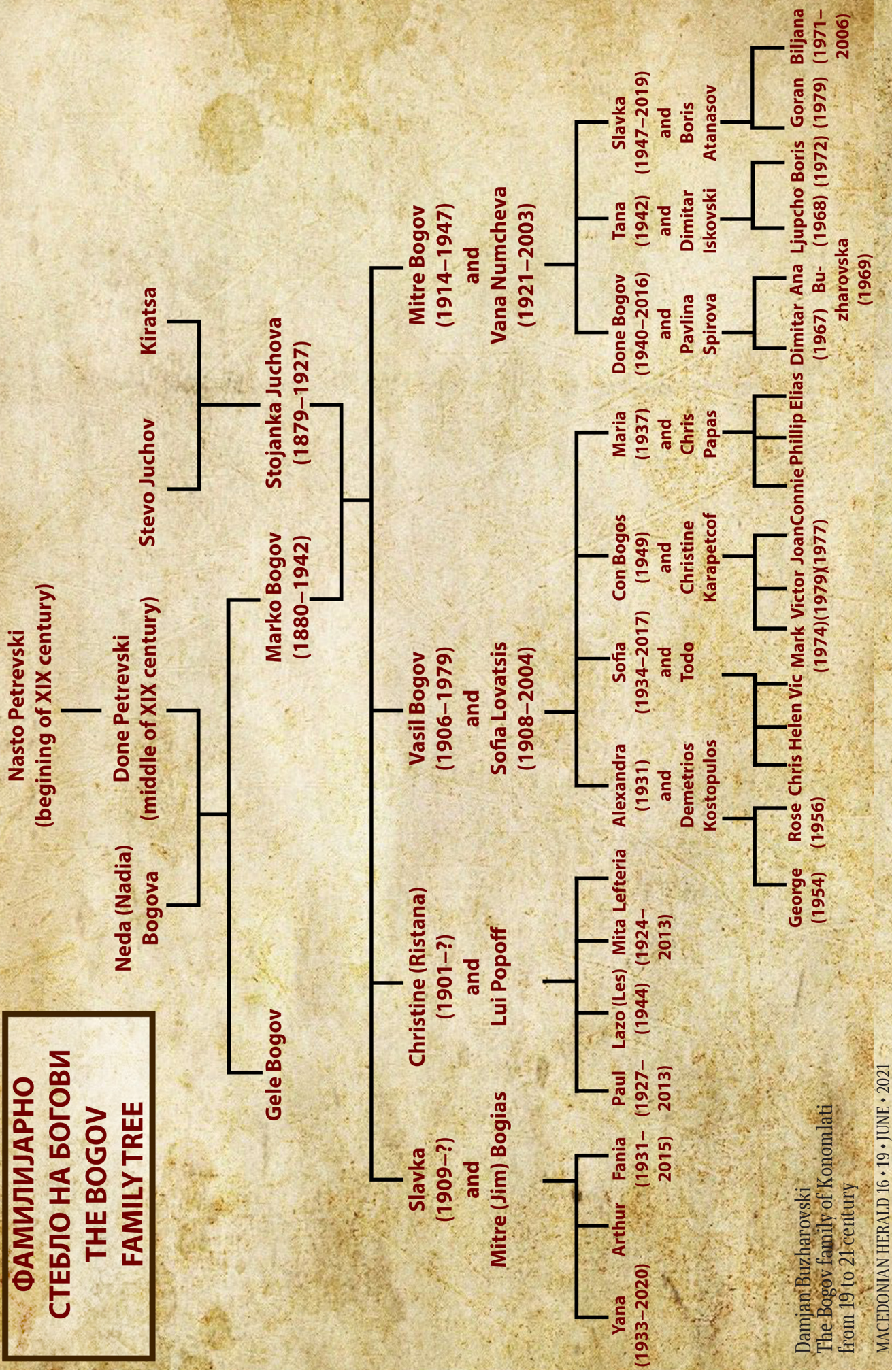
Konomlati is located north of the town of Kostur (Kastoria) and southwest of the town of Lerin (Florina), at a distance of 25 km from both of the cities (Симовски 1998, 24). It is located

in the territory of Koreshta (Kostur region was divided into seven narrower areas-counties (zhupi)) in which, besides Konomlati, there are 25 other villages (Васиљевиќ 1928, 86). Konomlati is located in a valley between Mount Vicho and its tributaries, at 950 meters above sea level. The village is of compact type and is divided into three neighborhoods

Кономлати во поширокиот регион/
Konomlati in the wider region

**ФАМИЛИЈАРНО
СТЕБЛО НА БОГОВИ
THE BOGOV
FAMILY TREE**

Damjan Buzharovski
The Bogov family of Konomlati
from 19 to 21-century
MACEDONIAN HERALD 16 • 19 • JUNE • 2021

две реки, Големата и Малата, коишто се соединуваат на сред село (Симовски 1998, 25).

Кономлати е револуционерно село; во Илинденското востание, сите мажи на возраст над 15 години (вкупно 366 мажи) се приклучиле во формираните комитски чети (Хроники 2018, 21 и 55), а за време на Граѓанската војна во Грција, во редовите на ДАГ се приклучиле вкупно 367 мажи и жени (Хроники 2018, 94). Во оваа

Куќата на Нумчеви во Кономлати/
House of the Numchev in Konomlati

војна, селото многу настрадало, т.е. загинале 69 лица, а 607 лица се отселиле, од кои дел во Република Македонија, а другите во источноевропските земји (Симовски 1998, 25).

Населението во Кономлати се занимавало и се занимава претежно со земјоделие и сточарство. Од зеленчук, најмногу се сади гравот. Слава на селото е Св. Никола (Пантос 2019).

ДОНЕ ПЕТРЕВСКИ (БОГОВ)

Доне Петревски е роден кон средината на XIX век. Тој е син на Насто Петревски, кој е најдалечниот предок за кого има податоци. Доне и Насто не се родени во Кономлати, но од каде потекнуваат не се знае (Костопулос 2014).

Според кажувањето на Леца Костопулос, Доне се преселил во Кономлати по еден несреќен настан. Имено, кога Доне бил младо момче, работел во фурна, во своето родно место. Еден ден, турскиот бег дошол во фурната и му рекол на Доне да им однесе на работниците на неговите ниви леб и симити за јадење. Доне им однел на работниците за јадење, и потоа се вратил кај бегот за да наплати, но бегот одбил да плати. Доне со себе имал една торба во којашто носел јајца. Бегот му ја видел торбата и за да му направи зулум на Доне и да го понижи, бидејќи дошол да наплати, му ја зел торбата, ги извадил од внатре јајцата и му ги скршил од главата, па го пуштил таков да си оди. Доне за ова многу

Gorno (Upper), Stredno (Middle) and Dolno maalo (Lower neighborhood) (Васињевиќ 1928, 89), and through the village flow two rivers, the Golema (Big) and the Mala (Small), which merge in the middle of the village (Симовски 1998, 25).

Konomlati is a revolutionary village, and in the Ilinden (St. Elijah day) Uprising³ of 1903, all men over the age of 15, or total 366 men, joined the formed insurgent companies (Хроники 2018, 21 и 55). During the Greek Civil War⁴ (1946-49) a total of 367 men and women joined units of the Democratic Army of Greece (DAG), fighting the Government forces (Хроники 2018, 94). In this war the village suffered a great deal. Some 69 people died and 607 people were expelled from the village, some to Yugoslavia, mostly to Peoples Republic of Macedonia, and others to Eastern European Block countries (Симовски 1998, 25).

The population of Konomlati was and is mainly engaged in agriculture and animal husbandry. Beans are mostly grown, along with other vegetables. The saint day (slava) of the village is St. Nicholas on 19 December (Пантос 2019).

DONE PETREVSKI (BOGOV)

Done Petrevski was born in the middle of the 19th century. He was the son of Nasto Petrevski, who was the most distant ancestor for whom there is any information. Done and Nasto were not born in Konomlati, and their origin is unknown (Костопулос 2014).

According to Leca Costopoulos, Done moved to Konomlati after an unfortunate incident. Namely, when Done was a young boy, he worked in a bakery, in his homeplace. One day a Turkish bey came to the bakery and told Done to take bread and simits to the workers in his fields to eat. Done delivered the food and then went to the bey for the payment, but the bey refused to pay. Done had on him at that time a bag filled with eggs. When the bey saw his bag, in order to oppress Done and humiliate him because he came to charge him, he took the eggs from Done's bag and broke them over his head, and then let him go like that. Done was very angry about this and told the baker what had

се налутил и му кажал на пекарот што се случило. Пекарот му рекол да не се грижи, бидејќи и другпат имало такви настани со турските бегови. Но, Доне не можел да се помири со тоа, и по некое време го убил бегот. За да не го фатат Турците, бил принуден да бега, па избегал преку планините, во селото Кономлати (Костопулос 2014; Елиас 2020).

Бидејќи Кономлати се наоѓало помеѓу две околини, Леринска и Костурска, и немало турска војска, таму се преселувале претежно оние семејства кои се плашеле од одмазда, бидејќи убиле некој турски насилник (Хроники 2018, 15).

По доселувањето во Кономлати, Доне се оженил со Неда (Надиа) Богова и бил домазет. Бидејќи родителите на Неда биле богати, а немале синови, само седум ќерки, Доне го зел презимето Богов за да го продолжи родот, а со тоа го наследил и целиот имот од родителите на Неда (Костопулос 2014). На тој начин, всушност семејството започнало да се презива Богови и така се презиваат до денес, а го среќаваме и во варијантата Богос кај некои предци и роднини, поради грчкото влијание во тој крај.

За Неда Богова нема многу податоци. Од кажувањето на Тана Исковска, а на неа пак, ѝ раскажувала мајка ѝ Вана, Неда била крупна, но убава жена, со многу бел тен (Исковска 2019).

Доне и Неда имале два сина, Марко и Геле. Можно е да имале и ќерка, но овој податок не е сигурен. Геле заедно со неговото семејство од пет члена, во 1914 година поради економски причини се отселил во Бугарија (Хроники 2018, 58).

Кога се кренало Илинденското востание, Доне се приклучил на некоја од комитските чети и учествувал во борбите. Покрај него, од семејството Богови имало уште шест члена – учесници во Илинденското востание, неговите синови Марко и Геле и уште четворица други (Хроники 2018: 52),¹ кои изгледа потекнуваат од некоја подалечна гранка на семејството.

Во селото Кономлати, секое семејство имало своја слава. Најголемиот дел од семејствата го славеа или Митровден или Св. Никола. Семејството Богови го славеа празникот Св. Никола (Пантос 2019; Исковска 2019). На овој ден се подготвувала побогата трпеза: „На свет Нико-

happened. The baker told him not to worry since there had been similar incidents with Turkish beys in the past. But Done could not come to terms with that, and after a while he killed the bey. In order not to be caught by the Turks, he was forced to flee and escape through the mountains, to the village of Konomlati (Костопулос 2014; Елиас 2020).

Because Konomlati was located between two districts, Lerin and Kostur, and there were no Turkish army units stationed in that region, most of those families who feared of revenge from the Turks for killing Turkish tyrants moved there (Хроники 2018, 15).

After moving to Konomlati, Done married Neda (Nadia) Bogova, the daughter of wealthy parents who had seven daughters and no sons. So Done took the family name Bogov in order to continue it, and thus inherited all the property from Neda's parents (Костопулос 2014). Therefore, the family started to be called Bogov and that is how they are called today. We can also find the surname in the variant Bogos with some ancestors and relatives due to the Greek influence in that area.

There is not much information about Neda Bogova. According to Tana Iskovska, and what her mother Vana told her, Neda was a burly but beautiful woman, with a very white skin tone. (Исковска 2019).

Done and Neda had two sons, Marko and Gele. They may have had a daughter, but this information is not certain. Gele moved to Bulgaria with his family of five members in 1914 for economic reasons (Хроники 2018, 58).

When the Ilinden Uprising broke out, Done joined one of the insurgent companies and took part in some battles. Besides him, there were six other members of the Bogov family participating in the Ilinden Uprising, including his sons Marko and Gele and four other members of the Bogov family (Хроники 2018: 52)⁵, who seem to come from a distant branch of the family.

In the village of Konomlati every family had its own saint day (slava). Most of the families celebrated either St. Demetrious day or St. Nicolas day. The Bogov family celebrated the St. Nikola (Пантос 2019; Исковска 2019). On this day, a richer table was prepared: “On St.

ла правеја риби, риби со кромид, вареја фасуљ и сарми. Такви беје. Напред немаше т'ка масло да лупаме кај сега тога, сакаје да рече е ако му клаваје тро масло во фасуљо, ово је свет Николски фасуљ“.² (Пантос 2019)

ТРЕТА ГЕНЕРАЦИЈА МАРКО БОГОВ (1880 – 1942)

Марко Богов е роден во Кономлати во 1880 година (Bogov), а починал во 1942 година, околу ноември месец (Исковска 2019). По занимање бил сидар, имал своја тајфа и градел куќи (Исковска 2019; Атанасова 2019). Кога се кренало Илиденското востание, тој, како и неговиот татко Доне, се приклучил во некоја од четите и учествувал во вооружените борби (Хроники 2018, 52).

Марко имал изградено своја куќа во Горното Маало во Кономлати, веднаш под патот, којашто денес е срушена и не постои. Куќата не била многу голема, имала приземје и спрат. Приземјето го викале трем, и им служело за чување работи. На горниот спрат имало четири соби. Две поголеми соби кои биле спални, потоа една помала соба којашто била кујна и една соба којашто била најголема од сите соби и била нешто како дневна соба. Во таа соба било сместено огништето (Исковска 2019).

Марко бил во брак со Стојанка од фамилија Јучови. Стојанка била родена во 1879 година, а починала на 23 декември 1927 година (Bogov). Куќата на Јучови се наоѓала исто така во Горното Маало и била неколку куќи погоре од куќата на Богови. И оваа куќа не постои денес. Родителите на Стојанка се викале Стево Јучов и мајка ѝ Киратса, моминското презиме е непознато. Од семејството Јучови во Илиденското востание се вклучиле вкупно 14 членови (Хроники 2018, 53).

Стојанка и Марко во бракот имале четири деца. Синовите

Nicolas we cooked fish with onions, and boiled beans and stuffed cabbage leaves were also made. In that time there was lack of oil, so if they put some oil in the beans, those beans were called St. Nicola's beans.” (Пантос 2019)

THIRD GENERATION MARKO BOGOV (1880-1942)

Marko Bogov was born in Konomlati in 1880 (Bogov), and died in 1942, around November (Исковска 2019). He was a stonemason by profession, and had his own group (tayfa) which built houses (Исковска 2019; Атанасова 2019). When the Iliden Uprising broke out, he, like his father Done, joined one of the Insurgent companies and took part in the armed battles (Хроники 2018, 52).

Marko had built his own house in the Gorno Maalo in Konomlati, below the road, which is now collapsed and no longer exists. The house was not very big, and had a ground floor and a first floor. The ground floor was called *trem* and was used to store things. On the upper floor there were four rooms. The two larger rooms were bedrooms, then there was a smaller room that was a kitchen, and finally a room that was the largest of all the rooms and was something like a living room. The fireplace was placed in that room (Исковска 2019).

Marko was married to Stojanka from the Juchov family. Stojanka was born in 1879 and died on December 23, 1927 (Bogov). The Juchov house was also located in the Gorno Maalo and

was a few houses above the house of the Bogovi. This house also does not exist today. Stojanka's parents were called Stevo Juchov and her mother Kiratsa, her maiden name being unknown. A total of 14 members of the Juchov family joined in the Ilinden Uprising (Хроники 2018, 53).

Од лево на десно прв ред Славка и Митре Богвиас, Митре Богов, Вана Богова и Софиа Богова; втор ред Леца, Мара, Марко и Софиа Богови/
From left to right first row Slavka and Mitre Bogias, Mitre Bogov, Vana Bogova and Sofia Bogova; second row Leca, Mara, Marko and Sofia Bogovi

се викале Васил и Митре, а ќерките Славка и Кристина.

Славка била родена во 1909 година во Кономлати (Bogov). Била омажена за Митре (Џим) Богиас (има слично презиме со Богови, но немаат никакво сродство и тој бил од друго село). Во бракот имале три деца: Фанија родена во 1931 година, Јана родена во 1933 година и Артур. Славка и Митре се преселиле во Австралија. Таму тие имале фарма за живина (Богова 2020).

Кристина (Ристана) била родена во 1901 година во Кономлати и била најстара од нивните деца. Нагалено ја викале Ица. Била омажена за Луи Попоф. Во бракот имале четири деца: Лефтерија, Мита – родена во 1924 година, Паул – роден во 1927 година и Лазо (Les). И Кристина со семејството се преселила во Австралија (Богова 2020).

ЧЕТВРТА ГЕНЕРАЦИЈА ВАСИЛ (ЦИЉО) М. БОГОВ (1906 – 1979)

Васил е постариот брат на Митре. Него никој не го викал по име и сите го викале Циљо (Исковска 2019), а на грчки, во документите името му било Василиос (Incoming 1938). Роден е во Кономлати во 1906 година (Bogov). Бил во брак со Софија Ловатсис (1908 – 2004) или како што ја викале откако се омажила за Васил, Циљовица. И таа е Македонка од село Дреновени. Васил и Софија во бракот имале четири деца: Александра (Леца), Софија, Марија (Мара) и Кон (Коце). Од нив, освен Софија која е почината, другите сите се живи (Богова 2020).

Васил заедно со семејството се преселил во Австралија. Најпрво во Австралија отишол само тој во 1938 година. Пристигнал

Во средината Паул Попоф и неговата невеста, лево од него Кристина и Луи Попоф; десно е Софија Богова во раце го држи Кон Богос, до неа Васил Богов/In the middle Paul Popoff and his bride, left of him is Christine and Lui Popoff; right is Sofia Bogova and she holds Con Bogos, after her, is Vasil Bogov

children, Fania born in 1931, Yana born in 1933 and Arthur. Slavka and Mitre moved to Australia, where they started a poultry farm (Богова 2020).

Christine (Ristana) was born in 1901 in Konomlati and was the eldest. Her nickname was Ica. She married Louie Popoff and had four children: Lefteria, Mita born in 1924, Paul born in 1927 and Lazo (Les). Christine and her family also moved to Australia (Богова 2020).

FOURTH GENERATION VASIL (CILJO) M. BOGOV (1906-1979)

Vasil was Mitre's older brother. Nobody called him by his actual name, but by the nickname Ciljo (Исковска 2019). In Greek documents his name is Vasilios (Incoming 1938). He was born in Konomlati in 1906 (Bogov). He was married to Sofia Lovatsis (1908-2004) or, as she was called after the marriage, Ciljovica (women were called after their husbands). She

was also a Macedonian from the village of Drenoveni. Vasil and Sofia had four children: Alexandra (Leca), Sofia, Maria (Mara) and Con (Koce). Of these, all are still alive, except for Sofia. (Богова 2020).

Vasil and his family moved to Australia. Initially he went by

Семејството на Васил и Софија Богови околу 1948 година/
The family of Vasil and Sofia Bogov around 1948

на пристаништето Фримантл (Fremantle) на 5 април 1938 година, по што заминал за градот Гералдтон (Incoming 1938), крајбрежен град во Западна Австралија. Таму тој работел на ниви, а парите што ги заработувал ги штедел и собирал за патни трошоци, за да си го земе и семејството во Австралија (Елиас 2020).

Патот на неговото семејство од Кономлати до Австралија бил долг и тежок. Според кажувањето на ќерката Александра (Леца), најпрвин во Кономлати од Дреновени дошла Мара, мајката на Циљовица и ѝ кажала на Циљовица дека ако сака да оди во Австралија, ќе морала да тргне веднаш, бидејќи следниот ден во Кономлати ќе дошле војници. Циљовица набрзина се спремила себе си и ќерките, се збогувала од роднините, и вечерта заедно со трите ќерки (синот не бил роден) тргнале од селото, одејќи по коритото на реката. Одејќи така, ги слушнале војниците над нив на патот како маршираат, но имале среќа и војниците не ги виделе. Потоа со брод тргнале кон Египет. Кога стигнале во Каиро, службеници ги задржале еден месец и не им давале да продолжат, барајќи им мито за да ги пропуштат. Ова им се случило и на други луѓе кои бегале кон Австралија. Откако Васил испратил уште пари, им дозволиле да тргнат. Со бродот што се викал Миср (Misr), тргнале од Каиро преку Суецкиот Канал и се упатиле кон Австралија (Костопулос 2014). Во Австралија, во пристаништето Фримантл пристигнале на 25 декември 1947 година (Personal), и конечно по девет години го виделе својот сопруг и татко. Подоцна од Гералдтон се преселиле во Перт, каде што нивните потомци сè уште живеат.

Најстарата ќерка на Васил, Леца е родена во 1931 година во Кономлати. Таа повеќепати има дојдено во Скопје. Била омажена со Деметриос Костопулос (1927 – 2008) и во Австралија тие имале фурни. Имаат две деца, Џорџ и Роза (Богова 2020).

Софија е родена во 1934 година во Кономлати, а почина 2017 година во Перт. Таа била во брак со Тодо и имале три деца: Вик, Хелен и

himself to Australia, arriving at the port of Fremantle on 5 April 1938, and then went to Geraldton (Incoming 1938), a coastal town in Western Australia. There he worked in the fields, saving the money he earned, and collecting it for the travel expenses for his family to come in Australia (Elias 2020).

His family's journey from Konomlati to Australia was long and difficult. According to his daughter Alexandra (Leca), firstly Mara, Ciljovica's mother, came from Drenoveni to Konomlati, and told her daughter that if she wanted to go to Australia, she would have to leave immediately, because the next day soldiers would come to Konomlati. Ciljovica quickly prepared everything for herself and her daughters, said goodbye to her relatives and, together with her three daughters (the son was not yet born), left the village in the night, walking along the riverbed. As they walked, they heard the soldiers marching on the road above them, but they were lucky, and the soldiers did not see them. They then caught a ship which carried them to Egypt. When they arrived in Cairo, officers detained them for a month and would not allow them to continue their journey, asking for bribes to let them go. This happened to other

Кон Богос, Софија, Мара Папас и Леца Костопулос/Con Bogos, Sofia, Mara Papas and Leca Kostopulos

people fleeing to Australia too. After Vasil sent more money, they were allowed to leave. They finally set sail on the ship "Misr" from Cairo, passed through the Suez Canal, and headed for Australia (Костопулос 2014). In Australia, they arrived at the port of Fremantle on December 25, 1947 (Personal) and saw their husband and father for the first time after nine years apart. They later moved from Geraldton to Perth, where their descendants still live.

Vasil's eldest daughter, Leca, was born in 1931 in Konomlati. She has come to Skopje several times. Leca was married to Demetrios Costopoulos (1927-2008) and they had a bakery in Australia. They have two children, George and Rose (Богова 2020).

Крис (Елиас 2021).

Мара е родена во 1937 година во Кономлати. Во брак е со Ристо (Chris) Папас, исто така Македонец. Во бракот имаат два сина и една ќерка. Синовите се викаат Елиас и Филип, а ќерката Кони.

И најпосле Кон, односно како што го викаат на македонски Коце, единствениот син на Васил и Софиа. Тој е роден во 1949 година во Гералдтон. Оженет е со Кристина Карапеткоф и имаат три деца: Марк – роден во 1974 година, Виктор – роден во 1979 година и Џоан – родена во 1977 година.

МИТРЕ М. БОГОВ (1914 – 1947)

Митре Богов е роден е во Кономлати во 1914 година (Bogov). По занимање бил дограмаџија, посебно бил специјализиран за прозорите на куќите, а исто така и за водовод, и правел чешми (Атанасова 2019).

Митре бил учесник во Втората светска војна и се борел против Италијанците. Првпат од грчката војска бил регрутиран во 1930 година, но колку време служел војска нема податок. Потоа, во 1940 година бил повторно мобилизиран и се борел во војната со Италија, на фронтот во Албанија, сè до капитулацијата на Грција во 1941 година, а потоа се вратил во Кономлати каде што останал до крајот на окупацијата (Хроники 2018: 107). Според кажувањето на тетка Тана, негова ќерка, во времето додека бил на фронтот во Албанија имало голем студ (војната помеѓу Грција и Италија се водела зимно време и започнала со напад на Грција од Италија, на 28.10.1940 година (Beevor 2013, 148)), а на него му замрзале нозете. На домашните им кажале дека на Митре му замрзале нозете, му ги исекле и умрел, а тоа не било точно, бидејќи не му ги исекле нозете и успеале да му ги спасат (Исковска 2019).

Брат му Васил од Австралија требало да го земе и Митре, за

Sofia was born in 1934 in Konomlati and died in 2017 in Perth. She was married to Todo and had three children, Vic, Helen and Chris (Елиас 2021).

Mara was born in 1937 in Konomlati. She is married to Risto (Chris) Papas, also a Macedonian, and have two sons Elias and Philip, and daughter Connie.

Con, or as they call him in Macedonian Koce, the only son of Vasil and Sofia, was born in 1949 in Geraldton. He is married to Christine Karapetkof and they have three children: Mark born in 1974, Victor born in 1979 and Joan born in 1977.

MITRE M. BOGOV (1914-1947)

Mitre Bogov was born in Konomlati in 1914 (Bogov). He was a carpenter by profession, especially specialized in the windows of the houses, and he also did plumbing and constructed fountains (Атанасова 2019).

Mitre was a participant in World War II and fought against the Italians. He was first recruited in the Greek army in 1930, but there is no information on how long he served in the army. Then in 1940 he was mobilized again and fought in the war with Italy, on the front in Albania until the capitulation of Greece in 1941, and then returned to Konomlati where he

remained until the end of the occupation (Хроники 2018, 107). According to Aunt Tana, his daughter, while he was on the front in Albania there was a great cold (the war between Greece and Italy was fought in winter and began with the invasion of Greece by Italy on 28.10.1940 (Beevor 2013, 148)), and his feet froze. The family was told that Mitre's legs were frozen, amputated and that he died, but that was not true. They did not actually cut off his legs and somehow managed to save them (Исковска 2019).

His brother Vasil from Australia was supposed to take

Митре Богов како грчки војник околу 1930 година/Mitre Bogov as Greek soldier around 1930

потоа и тој да го повлече своето семејство. Двапати му спремал документи, еднаш пред почетокот на Втората светска војна, но започнала војната, а Митре бил во меѓувреме мобилизиран и не отишол. Вториот пат му спремал документи кога започнала Граѓанската војна, но тогаш Митре се приклучил на ДАГ и повторно не заминал за Австралија (Исковска 2019).

На почетокот на 1947 година, Митре се приклучил на ДАГ. Во август имало некоја борба на планината Грамос.

Војските на Кралството Грција го заробиле Митре и уште петмина други партизани. Еден од партизаните имал скриен пиштол и веројатно сакал да проба да беге, но војниците го виделе и поради тоа ги убиле сите (Атанасов 2020). Домашните никој не знаел дека Митре е убиен и по 2 – 3 години откако веќе биле избегани од Грција, воспоставиле контакт со брат му во Австралија, и од него дознале дека погинал. Дедо ми Доне во Унгарија постојано прашувал и велел: „Каде е татко ми“, но никој не знаел да му каже дека погинал (Исковска 2019). Домашните подоцна сите знаеја дека Митре загинал на Грамос, но Фана (жената на Митре) сè до пред нејзината смрт немала кажано како загинал и кратко пред да почине раскажала. Тој настан го имала слушнато од Коле, втор маж на нејзина прва братучетка Лефтера, кој бил сведок на настанот (Атанасов 2020). На Грамос имаат погинато многу Македонци, а некоја повозрасна жена од Кономлати, при една посета на Тана Исковска за Грамос ѝ велела: „Аир да не видат! Оган да ги изгори! Таму е Грамос.“ (Исковска 2019)

Митре со оженил со Вана Нумчева околу 1939 година. Нивниот брак, за разлика од поголемиот број бракови во тоа време, коишто се склучувале по договор на родителите, бил од љубов (Атанасова 2019 а) и имале три деца: Доне, Тана и Славка.

Mitre and his family to Australia. He prepared documents for him twice, once before the beginning of World War II, but the war started, and Mitre was mobilized in the meantime and did not leave. The second time he prepared documents for him was when the Civil War started, but then Mitre joined DAG at the beginning of 1947 and once again did not make the trip to Australia (Исковска 2019).

In August there was a battle on Mount Gramos. The armies of the Kingdom of

Вана и Митре Богови/Vana and Mitre Bogovi

Greece captured Mitre and five other partisans. One of the partisans had a hidden gun and probably wanted to try to escape, but the soldiers saw him and killed them all (Атанасов 2020). The family did not know that Mitre had been killed and it was not until 2-3 years later, after they had already fled Greece, they established contact with his brother in Australia and learned from him that Mitre had been killed. My Grandfather Done in Hungary kept asking: “Where is my father?”, but no one knew to tell him that he had died (Исковска 2019). The family later learned that Mitre had died on Gramos, but Fana (Mitre’s wife) would not say how he died and it was not until shortly before she died she finally told the story. She had heard about that event from Kole, the second husband of her first cousin Leftera, who was a witness to the event (Атанасов 2020). Many Macedonians had died on Gramos, and one elderly lady from Konomlati during the visit of Tana Iskovska told her about Gramos: “Let them have bad luck! Let them be burned with fire! There is Gramos.”(Исковска 2019)

Mitre married Vana Numcheva around 1939 and, unlike most marriages at that time which were concluded by agreement of the parents, they married out of love (Атанасова 2019а). They had three children: Done, Tana and Slavka.

ВАНА (ФАНА) БОГОВА РОД. НУМЧЕВА

Вана, ќерка на Зисо и Стамена е родена во Кономлати во 1921 година (Атанасова 2019; Исковска 2019), но во личните документи ѝ пишува дека е родена во 1920 година (Извод 2003; Pasoš 1961), што е погрешно, бидејќи во тоа време се чести грешките при годините на раѓање. Во грчките документи ја пишувале под името Анна, иако крстено име ѝ е Вана, и дури потписот на некои документи ѝ е Анна (грчки Ανωα) (Osobna1949). Роднините ја викаа Фана.

Татко ѝ Зисо се занимавал со сточарство, а имал и ниви. Кога се кренало Илинденското востание, и Зисо се приклучил на четите и бил водник (Хроники 2018, 51). Подоцна, за време на Граѓанската војна, иако веќе во поодминати години, повторно ги помагал силите на ДАГ и поради тоа некое време бил затворен (Исковска 2019).

На раст, Фана беше ниска и крупна, и во осмото десетлетие немаше бела коса. Карактерно беше мошне добра, тивка, смирена, трпелива и многу емотивна. Ќерка ѝ Славка за неа стално велеше: „само плачеше. Ќе почне да раскажува за некој настан од минатото што ѝ се случил и одма ќе почне да плаче“. (Атанасова 2019). Но, тоа е разбирливо, имајќи предвид што сè преживеала, од загинувањето на сопругот, па ја одделиле од двете деца, отселување од родниот крај итн. Имала завршено 6-то одделение во родното село, на грчки јазик (Исковска 2019).

Додека траела Граѓанската војна во Грција, македонското население поминувало низ опасни ситуации, мачења, затворања итн. Кога Фана била бремена со најмалата ќерка Славка, кон крајот на летото во 1947 година, во нивната куќа дошле грчки војници. Во куќата бил и синот Доне, ќерката Тана, Софија, жената на Васил со трите ќерки кои уште не биле заминати во Австралија. Војниците го барале Митре, кој бил во ДАГ. Бидејќи не го нашле, станале многу насилни. Почнале да вршат притисок, да се закануваат и да ги уценуваат да кажат каде се крие Митре. Фана веќе била во поодмината бременост, и

VANA (FANA) BOGOVA NĚE NUMCHEVA

Vana, daughter of Ziso and Stamena, was born in Konomlati in 1921 (Атанасова 2019; Исковска 2019) In some of her personal documents it is written that she was actually born in 1920 (Извод 2003; Pasoš 1961), which is incorrect, because at that time mistakes of birth date were common. In

Вана Богова/Vana Bogova

Greek documents she was listed under the name Anna, although her baptismal name is Vana, and even the signature on some documents is Anna (Greek Ανωα) (Osobna1949). The relatives called her Fana.

Vana's father Ziso was engaged in animal husbandry, and he also had fields. When the Ilinden Uprising broke out, Ziso joined the Insurgent company and was a Sergeant (Хроники 2018, 51). Later, during the Greek Civil War, although old, he again

helped the DAG forces and because of that he was imprisoned for some time (Исковска 2019).

Fana was short and burly and had no white hair even in her eighth decade. She was very good, quiet, calm, patient and very emotional. Her daughter Slavka kept saying about her: "she was always crying. She will start talking about an event from the past that happened to her and she will start crying right away." (Атанасова 2019). But this is understandable considering what she survived; the death of her husband, separation from her two children, emigration from her homeland, etc. She had completed 6th grade in her birth village in Greek school (Исковска 2019).

During the Greek Civil War, the Macedonian population went through dangerous situations, torture, imprisonment, etc. When Fana was pregnant with her youngest daughter Slavka, Greek soldiers came to their house in the end of the summer of 1947. In the house also were Vana's son Done, daughter Tana, and Sofia, Vasil's wife with three daughters who had not yet left for Australia. The soldiers were looking for Mitre, who was in the DAG. They became very violent when they did not find him. They started

постоела опасност да се породи предвреме. Во таквата ситуација, војниците сакале да ја силуваат жената на Васил, Софија. За среќа, со војниците имало еден Македонец, кој соработувал и бил дојден со нив, па му паднало жал и ги убедил војниците да си одат, но на одење им ги заклале сите кокошки што ги имале во дворот (Исковска 2019).

Селото во тоа време често било изложено на бомбардирања, а Тана Исковска, сведок на овие настани вели: „Бидејќи во тоа време најпрвин беше Втората светска војна, па потоа Граѓанската војна, дедо ти Митре ископа една дупка во подрумот на куќата и уште една под патот за се криеме кога го бомбардираа селото. Кога се роди тетка ти Славка, ја криевме во дупката под патот“ (Исковска 2019)

Во 1948 година, Фана, иако со мало бебе, стапила во редовите на ДАГ и се борела на планината Вичо (Хроники 2018, 83). Останала во Грција до пред крајот на војната. Тогаш, пред самиот крај на војната, во 1949 година ја ставиле одговорна за повеќе деца, и заедно со ќерка ѝ Славка ги испратиле во Словенија, во местото Стара Гора (децата овие одговорни ги викале мајки). Во Стара Гора во домот, таа била одговорна и се грижела за група од десет деца (Атанасова 2019).

Во Словенија останала три години, и во 1952 година, заедно со ќерка ѝ Славка се преселиле во Македонија. Првично

pressuring, threatening and blackmailing them to say where Mitre was hiding. Fana was already in an advanced stage of pregnancy and was in danger of giving birth prematurely. In such a situation, the soldiers wanted to rape Vasil's wife, Sofia. Fortunately, there was one Macedonian with the soldiers, who cooperated and came with them, He felt sorry for the family and convinced the soldiers to leave, but on the way out they slaughtered all the chickens they had in the yard (Исковска 2019).

The village at that time was often exposed to bombings, and Tana Iskovska, a witness to these events, says: "Because at that time it was first World War II, and then the Civil War, so your grandfather Mitre dug a hole in the basement of the house and another under the road for hiding when the village was bombed. When your aunt Slavka was born, we hid her in the hole under the road." (Исковска 2019)

In 1948, Fana, although still with a small baby, joined the units of DAG and fought on Mount Vicho (Хроники 2018, 83). She remained in Greece until the end of the war in 1949. They put her in charge of several children and, together with her daughter Slavka, sent them to Slovenia, to the place of Stara Gora (the children called

the women who were in charge of them Majka (mother)). There at the orphanage, she was responsible for and took care of a group of ten children (Атанасова 2019).

She stayed in Slovenia for three years and in 1952, together with her daughter Slavka, moved to Macedonia. Initially, they lived in the village

Лево Вана и Славка Богови во Словенија околу 1950 година/Left Vana and Slavka Bogovi in Slovenia around 1950

Најгоре лево Вана Богова со децата за кои била задолжена и други воспитувачи/Top left Vana Bogova with the children for whom she was in charge and other educators

живееле во селото Породин, Битолско, каде што живеела нејзината постара сестра Софа. Таму Фана се вработила во училиштето како учителка. Во куќата на сестра ѝ не можеле да останат долго да живеат, бидејќи немало место и ѝ велеле дека е сè уште млада и треба да се омажи. Па така со стројници, иако не по нејзина волја, во 1955 година се омажила за Танаско од Ресен, по што се преселила кај него. Танаско бил исто така вдовец, на кого му починале од некоја болест двете ќерки и жената. Во бракот немале деца.

Во 1961 година, Фана со Танаско се преселиле во Скопје. Со доаѓањето во Скопје, таа се вработила во Конзервната фабрика, па потоа во Гранит, каде и се пензионирала.

Фана во своето родно село по заминувањето во 1949 година се вратила само еднаш. Тоа било кога брат ѝ Тодо го оперирал окото, па отишла да му помогне. Додека била таму, ѝ било тешко, бидејќи сè ја потсеќало на минатото и само плачела. Лена, братучетка ѝ, која останала да живее во Кономлати, за нејзиното доаѓање во селото вели: „*Каква беше Вана, само да плачи*“. (Пантос 2019). Токму поради тоа повеќе не отишла.

Почина на 13 март 2003 година во Скопје (Извод 2003)

ПЕТТА ГЕНЕРАЦИЈА ДОНЕ БОГОВ (1940 – 2016)

Доне е роден на 1 февруари 1940 година во селото Кономлати (Богов 2015). Во сите лични документи му пишува дека е роден во 1939 година (Извод 1973), но оваа година е погрешна. На грчки, името му било Андонис (Ενδεϊχτικο).

Доне и сестра му Тана се деца бегалци, евакуирани во март 1948 година. Тана Исковска за евакуирањето кажува: „И не однесоа до Желево, тамо и Мала Преспа. По тој пат, планини фаќа Бигла, натаму, сè пешки, нè однесоа во Љубојно. Тоа е место на Преспанско Езеро, во близината на Преспанско, не е баш до езерото, ама блиску е. И таму нè однесоа во Љубојно и памтам во една голема штала, што беше со слама, со ово. Таму нè прибраја, ни дадоа нешто да

of Porodin, Bitola region, where her older sister Sofa lived. There Fana got a job at the school as a teacher. They could not stay long in her sister's house because there was no room, and they told her that she was still young and needed to get married. So, with the help of matchmakers, although against her will, in 1955 she married Tanasko from Resen, after which she moved to his place. Tanasko was also a widower whose two daughters and wife died of an illness. They had no children in the marriage.

In 1961 Fana and Tanasko moved to Skopje. There she got a job in the Canning Factory, and then in building company Granit, from which she eventually retired.

Fana returned to her birth village only once after leaving in 1949. That was when her brother Todo had eye surgery, so she went to help him. While she was there, it was very hard for her, because everything reminded her of the past and she was crying all the time. Lena, her cousin who stayed to live in Konomlati, says of her arrival in the village: “What was Vana like? She could only cry.” (Pantos 2019). That is why she did not go anymore. She died on 13 March 2003 in Skopje (Извод 2003)

FIFTH GENERATION DONE BOGOV (1940-2016)

Done was born on February 1, 1940 in Konomlati (Богов 2015). All personal documents state that he was born in 1939 (Извод 1973), but this year is wrong. In Greek his name was Andonis (Ενδεϊχτικο).

Done and his sister Tana are “deca begalci” (children refugees) evacuated without their parents in March 1948. Tana Iskovska says about the evacuation, “And they took us to Zhelevo, and in Mala Prespa. The road, on the mountains Bigla, on foot, they took us to Ljubojno. That is a place near Lake Prespa, not exactly on the shore, but it is close. And from there they took us to Ljubojno and I remember in a big barn, with straw. Others picked us up there and gave us something

Доне Богов во 1963 година во Скопје/
Done Bogov in 1963 in Skopje

каснине. Другиот ден дојдоа камиони од Битола. Нè качија во камиони, товарни камиони и Битола нè донесоја. Таму во една зграда, беше општина, матично беше и од таму сите ние децѝа, собрани таму, на скалите седнати. Тетка ми Софа живееше во Породин и дојде да нè види. Но, не можеше да нè земе, кој да го земе: ние две деца од баба ти Вана, три деца од баба ти Веса, две од Дина, 6 – 7 деца бевме, а сите сме ѝ исто. И кое да земе, кое да остави. И од брачеди имаше, повеќе души бевме. Потоа нè однесоа на железничка станица. Нè качија во едни товарни вагони, за стока, сите начичкани... и нè однесоа во Маџарска.“ (Исковска 2019)

Во Унгарија пристигнале во Иска Сенџур. Потоа ги префрлиле во Чурго и таму ги раздвоиле Доне и Тана, поради различната возраст, па ги однеле на езерото Балатон. Доне бил во Балатон Алмади, а Тана во Балатон Кенеше. Таму живееле додека не завршиле основно училиште, по што Тана се преселила во Македонија (Исковска 2019).

Доне по завршувањето на основното училиште се преселил во Озд, каде се запишал во Електротехничкото средно училиште на насока инструменталец, коешто го завршил во 1957 година (Szakmunkas 1957). Потоа се вработил во Високопечни Завод – Озд, каде што работел сè до 1964 година (Munkakönyv 1957). Во меѓувреме иако работел, во 1960 година се запишал на Електро-енерго индустрискиот техникум, којшто го завршил во 1964 година, и со тоа се стекнал со звање електро-енерго индустриски техничар (Ipari 1964).

Додека бил во Унгарија, тренирал фудбал во клубот „OZDI KOHASZ“. Покрај фудбалот, тренирал и борење, и имал освоено повеќе медали на натпревари, коишто не му дозволиле да ги пренесе преку граница кога се селел во Македонија, и денес ги нема (Богов 2015).

to eat. The next day trucks came from Bitola. They put us on trucks, freight trucks, and they brought us to Bitola. There, in a building, was a municipality office, it was registry office, and there were all of us children, sitting on the stairs. My Aunt Sofa, who lived in Porodin, came to see us. But she could not take us. There were two children from your grandmother Vana, three children from your grandmother Vesa, and two from Dina. We were 6-7 children, and we were all the same to her. And which to take and which to leave? Also, there were several more children of our cousins. Then they took us to the train station. They put us in some freight wagons, made for transporting cattle, all locked closed ... and took us to Hungary.”(Исковска 2019)

They arrived in Hungary in Iska Senjur. Then were transferred to Churgo, where they separated Done and Tana, due their different ages, and took them to Lake Balaton. Done was in Balaton Almadi, and Tana was in Balaton Keneshe. They lived there until they finished primary school, after which Tana moved to Macedonia (Исковска 2019).

After finishing primary school Done moved to Ozd, where he enrolled in the Electrotechnical High School as an instrumentalist graduating in 1957 (Szakmunkas 1957). Then he got a job at the Higher Institute - Ozd where he worked until 1964 (Munkakönyv 1957). In the meantime, although he was working, in 1960 he enrolled in the Electro-Energy Industrial Technical School, which he graduated from in 1964 and acquired the title of Electro-Energy Industrial Technician (Ipari 1964).

While Done was in Hungary, he trained football at the “OZDI KOHASZ” club. Beside the football, he also trained in wrestling and had won several medals in competitions, which he

Во средина Тана Исковска, десно Доне Богов во Унгарија со воспитачка/In the middle Tana Iskovska, right Done Bogov in Hungary with the educator

Првпат во Македонија, Доне дошол во 1963 година, еден месец пред да се случи катастрофалниот земјотрес во Скопје, и си заминал неколку дена по земјотресот (Бужаровска 2021). Во Македонија се преселил во 1964 година (Potvrda

1964). Во 1965 година, тој се вработил во Воздухопловното претпријатие „20 мај“ (Решение 1965), каде што работел кратко време, по што во 1966 година се вработил во фабриката Алумина, како раководител на електро одделението (Алумина 1966). Таму ќе го помине целиот свој работен век на повеќе раководни позиции, помеѓу кои, покрај гореспоменатата, дефектолог на електро, управник на одржување, повторно управник на електро (Решение 1974а; 1974б; 1984) и

во 1998 година се пензинирал (Решение 1998). Веднаш потоа, бидејќи имале потреба од него, на 15.2.1998 склучил договор за дело во траење до 31.12.1998 година, за да ги обучи помладите колеги (Договор 1998), а по истекувањето, овој договор му бил продолжен до 31.5.1999 година (Продолжување 1998). Иако се пензионирал, тој повторно работеше хонорарно во една фирма и многу го бараа за работа.

На раст, Доне беше низок и крупен, а на карактер многу добродушен, позитивен, ведар, секогаш насмеан и секому сакаше да му помогне. Почина во Скопје, на 14 август 2016 година, по неколкумесечно боледување.

Доне се оженил со Павлина на 13 ноември 1966 година и тогаш направиле свадба, но бидејќи немал сè уште државјанство, се регистрирале на 31 август 1967 година (Богова 2021; Извод 1967). Павлина е родена на 18 јуни 1942 година во Винаца (Богова 2021). Во личните документи ѝ пишува дека е родена 1940 година

could not transfer across the border when he moved to Macedonia and today are gone (Богов 2015).

Done came to Macedonia for the first time in 1963, a month before the catastrophic earthquake in Skopje, and left a few days after the earthquake (Бужаровска 2021). He moved to Macedonia in 1964 (Potvrda 1964). In 1965 he was employed by the Aviation Company „20 May“ (Решение 1965), where he worked for a short time, after which in 1966 he was employed in the Alumina factory as the head of the Electro Department (Алумина 1966). There he will spend his entire working life in several managerial positions, among which, in addition to the above mentioned, were electrical special educator, maintenance manager, and again electrical manager (Решение 1974а; 1974б; 1984). He retired in 1998 (Решение 1998). Immediately afterwards, because they needed

Доне, Вана Димитар и Павлина Богови во 1968 година/ Done, Vana, Dimitar and Pavlina Bogovi in 1968

him, on 15.02.1998 he concluded a contract for work lasting until 31.12.1998 to train his younger colleagues (Договор 1998), and after that expired, his contract was extended until 31.05.1999 (Продолжување 1998). Although he was retiring, still he worked part-time again in one firm and many others were wanting him for work.

Done was short and stocky, and in character very good-natured, positive, cheerful, always smiling and wanted to help everyone. He died in Skopje on August 14, 2016, after several months of illness.

Done married Pavlina on November 13, 1966, but since he still did not have citizenship, they registered on August 31, 1967 (Богова 2021; Извод 1967). Pavlina was born on June 18, 1942 in Vinica (Богова 2021). In her personal documents it is written that she was born in 1940 (Извод 1993). Her maiden name is Spirova. Her father was Todor and her mother Kanda, maiden

(Извод 1993). Моминското презиме ѝ е Спирова. Татко ѝ се викал Тодор Спиров, а мајка ѝ Канда Спирова моминско Серафимова, родена во Кочани. Татко ѝ починал кога имала две години, и на мајка ѝ останало самата да го издржува семејството, кое не било мало, бидејќи имала уште двајца браќа и три сестри.

Павлина во Винаца ги завршила основното и средното училиште, по што морала да се вработи во Трикотажа, бидејќи мајка ѝ немала можност и понатаму да ѝ овозможи да се школува. Откако се омажила за Доне, ја напуштила работата и извесно време додека

пораснале децата не работела, по што се вработиле исто така во Алумина, каде работела сè до пензионирањето во 1997 година (Решение 1997).

Павлина се запознала со Доне во 1965 година, при една посета на другарка која живеела во Скопје, во населбата Црнице. Другарка ѝ била сосетка и се дружела со Мица, роднина на Доне. Мица ги запознала Павлина и Доне, и тие почнале да излегуваат. Првиот пат излегле на кино и седнале во кафеана, којашто се наоѓала на плоштадот, што денес се вика Македонија. Павлина, таа година повеќепати доаѓала кај другарка ѝ за да се видат со Доне. По една година, на 13 ноември 1966 година се венчале (Богова 2021). Во бракот имаат две деца, Димитар Богов роден во 1967 година, гувернер на Народната банка на Република Македонија, во периодот од 2011 година до 2018 година, и актуелен главен економист на Европската банка за обнова и развој за Источна Европа и Кафказ и Ана Бужаровска, родена во 1969 година, исто така економист.

ТАНА ИСКОВСКА РОД. БОГОВА (1942)

Тана е родена на 25 мај 1942 година во Кonomлати. Раѓањето во тој период во селото го сметале по некој празник или по садењето и бербата на некој зеленчук. Според тоа, Тана е родена кога се саделе пиперките. Во грчките документи ја воделе како Султана (Исковска 2019). Во Унгарија, во Балатон, Кенеше го завршила основното училиште и во 1956 година се преселила во Македонија кај мајка ѝ Фана. Се

name Serafimova, who was born in Kochani. Her father died when she was two years old and her mother was left to care for the family, which was not small, because Pavlina had two more brothers and three sisters.

Павлина и Доне Богови на нивната свадба/
Pavlina and Done Bogovi on their wedding day

Pavlina finished primary and secondary school in Vinica, after which she had to get a job in textile factory, because her mother did not have the opportunity to enable her to continue her education. After marrying Done, she quit her job and did not work for some time until her children grew up,

after which she was also employed in Alumina, where she worked until her retirement in 1997 (Решение 1997).

Pavlina met Done in 1965, during a visit to a friend who lived in Skopje in the Crniche neighborhood. Her friend was neighbor with Mica, Done's relative. Mica introduced Pavlina to Done and they started dating. For their first date they went to the cinema and sat in a restaurant, which was located on the square, today called Macedonia. Pavlina visited her friend several times that year to see Done. One year later, on November 13, 1966, they got married (Богова 2021). The couple has two children, Dimitar Bogov born in 1967, Governor of the National Bank of the Republic of Macedonia in the period from 2011 to 2018 and current Chief Economist of the European Bank for Reconstruction and Development for Eastern Europe and the Caucasus, and Ana Buzarovska born in 1969 year, who is also an economist.

TANA ISKOVSKA NÉE BOGOVA (1942)

Tana was born on May 25, 1942 in Konomlati. Births in that period in the village were often remembered as being after a holiday or after planting and harvesting some vegetables. Therefore, it is said that Tana was born when the peppers were planted. In Greek documents she was referred to as Sultana (Исковска 2019). She finished primary school in Hungary in Balaton Keneshe, and in 1956 moved to Macedonia with

запишала во средното економско училиште, па на Економскиот факултет во Скопје.

Тана се омажила за Димитар Исковски, исто така од Егејска Македонија, по што се преселила во Битола. Таму се вработила како професорка по социологија и работела 3 години, а потоа во Управата за јавни приходи во Битола како аналитичар, па во Општината, каде била началник за финансии. Од таа функција, подоцна се пензионирала (Исковска 2019).

Во бракот со Димитар имаат два сина, Љупчо – роден во 1968 година и Борис (Борче) – роден во 1972 година. Љупчо е оженет со Билјана, и во бракот имаат две деца, Димитар и Анастасија. Борче е во брак со Наташа, и во бракот имаат исто така две деца, Марија и Марко.

Тана Исковска/Tana Iskovska

her mother Fana. She enrolled in the high school of economics, then at the Faculty of Economics in Skopje.

Tana married Dimitar Iskovski, also from Aegean Macedonia, after which she moved to Bitola. There she was employed as a professor of sociology and worked for 3 years, then in the Public Revenue Office in Bitola as an analyst, and then in the Municipality office, where she was Chief of Finance. Later she retired from that position (Исковска 2019).

They had two sons Ljupcho born in 1968 and Boris (Borche) born in 1972. Ljupcho is married to Biljana, and they have two children, Dimitar and Anastasia. Borche is married to Natasha, and they also have two children, Marija and Marko.

СЛАВКА АТАНАСОВА РОД. БОГОВА (1947 – 2019)

Славка е родена во Кономлати на 14 октомври 1947 година, на берење на пченките (Исковска 2021). Во грчките документи ја воделе под името Евдоксија (Атанасова 2019).

Во 1961 година по доселувањето во Скопје заедно со семејството, се запишала во гимназијата Јоспи Броз Тито, а потоа на Економскиот факултет во Скопје. По завршувањето на факултетот се вработила во Државниот завод за статистика, каде ќе го помине сиот свој работен век и ќе има повеќе раководни функции, помеѓу коишто директор на секторот за деловни статистики, раководителка на одделот за општествена статистика, директор на секторот за социјални статистики и др. (Богов 2021).

Славка била во брак со Борис Атанасов, професор по хемија во средно училиште. Тој починал релативно млад. Во бракот имале две деца, Билјана родена 1971 година (која почина млада во 2006 година) и Горан роден во 1979 година. Горан е во брак со Виолета и имаат

Славка Атанасова/Slavka Atanasova

SLAVKA ATANSOVA NÉE BOGOVA (1947-2019)

Slavka was born in Konomlati on October 14, 1947, at the time of the corn harvesting (Исковска 2021). In Greek documents she was referred to as Eudoxia (Атанасова 2019).

In 1961, after moving to Skopje with her family, she enrolled in the high school Josip Broz Tito, and then at the Faculty of Economics in Skopje. After graduating from the faculty, she got a job at the State Statistical Office, where she would spend her entire working life, holding several managerial positions, including director of the Department of Business Statistics, head of the Department of Social Statistics, and director of the Department of Social Statistics etc. (Богов 2021).

Slavka was married to Boris Atanasov, a high school chemistry teacher. He died relatively young. In their marriage they had two children: Biljana born in 1971, who died young in 2006, and Goran born in 1979. Goran is married to Violeta and they have

две деца, Сара и Борис.

Славка на карактер беше фина, тивка, смирена жена и мошне добра. Почина во 2019 година во Скопје.

ЗАКЛУЧОК

Во трудот ја видовме гранката од семејството Богови, од којашто потекнувал Доне Богов. Другите гранки не беа предмет на овој труд, и ги разгледавме само накратко. Во трудот се опфатени вкупно 67 члена од семејството. Податоците за најстарите предци се мошне скудни, а документи нема, и тие биографии беа реконструирани само врз основа на кажувањата, па не се исклучува можноста од грешки.

Преку историјата на семејството Богови сме ја виделе и историјата на Кономлати во 19 и почетокот на 20 век бидејќи речиси сите семејства од селото ја доживеале вакви или слични настани

Семејството Богови дало свој придонес во историјата на Македонија, со тоа што некои предци од ова семејство се бореле во Илинденското востание, понатаму во Втората светска војна, Граѓанската војна во Грција итн., а членови од ова семејство и денес заземаат значајно место во општеството и придонесуваат за развојот на нашата држава и пошироко.

two children Sara and Boris.

Slavka was a nice, quiet woman, calm in character, and a very good personality. She died in 2019 in Skopje.

CONCLUSION

In the paper we saw the branch of the Bogov family, from which Done Bogov came. The other branches were not the subject of this paper, and we have considered them only briefly. The

paper covers a total of 67 family members. The data on the oldest ancestors are very scarce, as there are no surviving documents, and those biographies were reconstructed only on the basis of oral history, so the possibility of mistakes cannot be excluded.

Through the history of the Bogov family, we have seen the history of Konomlati in the 19th and the beginning of the 20th century, since most of the families from the village experienced similar events.

The Bogov family contributed to the history of Macedonia, with some of the ancestors of this family fighting in the Ilinden uprising, further in the Second World War, the Greek Civil War, etc., and members of this family still have an important place in society and contribute to the development of our country and beyond.

Тана Исковска, Љупчо Исковски, Фана Богова, Димитар Богов, Павлина Богова и Доне Богов/
Tana Iskovska, Ljupcho Iskovski, Fana Bogova, Dimitar Bogov, Pavlina Bogova and Done Bogov

Прв ред Димитар Исковски, Љупчо Исковски, Борис Исковски и Наташа Исковска; втор ред Славка Атанасова, Билјана Исковска и Димитар Богов; трет ред Горан Атанасов, Билјана Атанасова, Тана Исковска и Павлина Богова; четврти ред Фана Богова, Ана Бужаровска, во раце го држи Дамјан Бужаровски, и Доне Богов/First row Dimitar Iskovski, Ljupcho Iskovski, Boris Iskovski and Natasha Iskovska; second row Slavka Atanasova, Biljana Iskovska and Dimitar Bogov; third row Goran Atanasov, Biljana Atanasova, Tana Iskovska and Pavlina Bogova; fourth row Fana Bogova, Ana Buzharovska, in hands she holds Damjan Buzharovski, and Done Bogov.

- 1 Во книгата пишува за Ристо Богов кој бил еден од луѓето што ја формирале Кономлатската чета (стр. 18), но во списокот на Илинденци не се споменуваат Богови, туку Бочови вклучително и Ристо Бочов, додека Богови нема (стр. 52). Во Кономлати, семејство Бочови не постоело (Крстовски 2020b), па сметаме дека станува збор за грешка во транскрипцијата.
- 2 Снимено исказување на Лена Пантос, на месниот костурски дијалект што се зборува во селото Кономлати.
- 3 The Ilinden Uprising of the Macedonian people against the Ottoman Empire started on St. Elijah day - 2 August (20 July according Julian calendar) 1903. In this region the uprising lasted about three months and was bloodily suppressed.

БИБЛИОГРАФИЈА • BIBLIOGRAPHY

- Бужаровски, Дамјан (2020) *Семејството Бундалевци родословие поврзано со мојата прабаба Тодорка Николова, моминско Бундалевска (1908 – 1981) и нејзиниот брат Симон С. Бундалевски (1890/4 – 1989)*. Скопје: Дамјан Бужаровски.
- Василевиќ Хаџи, Јован (1928) „Костур и негова околина“. Во *Братство XXII*, књига 36, 80-114.
- Договор (1998) за дело. Алумина, Скопје.
- Извод (1967) од матичната книга на венчаните на Доне и Павлина Богови, Скопје.
- Извод (1973) од матичната книга на родените на Доне Богов, Скопје.
- Извод (1993) од матичната книга на родените на Павлина Богова, Винаца.
- Извод (2003) од матичната книга на умрените на Вана Богова, Скопје.
- Кочов Филев, Манол и Масалинков Јанев, Наум (1984) „Спомени за Илинденското востание“. Во *Дневници и спомени за Илинденско-Преображенското востание*, 203 – 224. Софија.
- Пановска, Лилјана. (1999). *Граѓанската војна во Грција и Македонците* (дисертација) Институт за Историја УКИМ Скопје.
- Продолжување (1998) на договор за дело. Алумина, Скопје.
- Решение (1966) на Доне Богов. Алумина, Скопје.
- Решение (1965) на Доне Богов. Воздухопловно претрпијатие „20 мај“, Скопје.
- Решение (1974a) на Доне Богов. 21.6.1974, Алумина, Скопје.
- Решение (1974b) на Доне Богов. 8.10.1974, Алумина, Скопје.
- Решение (1984) на Доне Богов. Алумина, Скопје.
- Решение (1997) за престанок на работен однос поради заминување во старосна пензија на Павлина Богова. Алумина, Скопје.
- Решение (1998) за престанок на работен однос по сила на Закон на Доне Богов. Алумина, Скопје
- Симовски Христов, Тодор (1998) *Населените места во Егејска Македонија*, книга 2. Скопје: Здружение на децата бегалци од егејскиот дел на Македонија.
- Хроники на Селата во Костурско* (2018) том 1, книга

- 4 The Greek Civil War was conflict fought between Greek government army and the Democratic Army of Greece of the Greek of Communist party from 1946 till 1949, and the Macedonians were most deeply involved in DAG. In this war around 21,000 Macedonians were killed, and more than 50,000 Macedonians were exiled. The total number of casualties in this war was 154.000, and more than 700.000 people were displaced (Пановска 1999, 230-31).
- 5 The book writes about Risto Bogov who was one of the people who formed the Konomlati Insurgent company (p. 18), but in the list of Ilinden fighters there is no mention of Bogov but Bochov including Risto Bochov (p. 52). In Konomlati there was no Bochov family (Крстовски 2020b), so we think that in this book the name was simply misspelled.

2. Скопје: Државен архив на Република Македонија.
- Beevor, Antony. 2013. *The second world war*. London: Phoenix.
- Bogov family tree. <https://www.ancestry.com/> (посетено на 1.10.2020 година)
- Endeixitiko. 1949 – 1954.
- Incoming passenger list to Fremantle “Mooltan” arrived 5 April 1938.
- Ipari teknikusi oklevel. 1964. Bogov Done. Ozd.
- Munkakönyv. 1957. Bogov Done. Ozd.
- Osobna (1949) iskaznica inozemca Bogu Ana.
- Personal (1947) statement and declaration. 21.07.1947. Sofia Bogos.
- Potvrda (1946) o prijavi boravka. Богов Доне. Скопје.

Интервју/ Interviews

- Атанасов Горан, од Скопје 1979 година; 10.5.2020 година на Скопје и 9.3.2021 година – телефонски.
- Атанасова Славка род. Богова, од Кономлати 1947; 24.5.2019 Скопје и 9.9.2019 Битола.
- Богов Димитар, од Скопје 1967; 10.3.2021 година – телефонски.
- Богов Доне, од Кономлати 1940; 15.1.2015 година во Скопје.
- Богова Павлина род. Спинова, од Винаца 1942 година; 22.9.2020 година во Скопје и 24.2.2021 година во Скопје.
- Бужаровска Ана род. Богова од Скопје 1969 година; 8.3.2021 година во Скопје.
- Елиас Роза (Rose) род. Костопулос од Гералдтон 1956 година, јули месец 2014 година Скопје, 25.3.2020 година и 5.3.2021 година преку Фејсбук.
- Исковска Тана род. Богова, од Кономлати 1942 година; 9.9.2019 Битола и 9.3.2021 година – телефонски.
- Костопулос Александра (Леца) род. Богова, од Кономлати 1931; јули 2014 година во Скопје.
- Крстовски Трајче од Кономлати; 16.4.2020 – телефонски и 10.9.2020 преку Фејсбук.
- Пантос Лена род. Нумчева, од Кономлати 1932/3 година; 8.9.2019 Кономлати.